

MALDANLI FATİH

Fatih Anadolu Lisesi Müdürü Rahmetli İsmet SÖNMEZ ile Milli Eğitim Lojmanlarında uzun yıllar komşuluk yaptık. Yatsı namazlarını evimize yakın olan Molla Şaban Camiinde beraber kılardık. Bir gün beraberce gittiğimiz yatsı namazında kıyafetinden ortaokul öğrencisi olduğu belli olan bir çocuk da cemaat olarak bulunuyordu. O zaman Molla Şaban Camiinin imamı da şu an Yarhasanlar Camii'nde görev yapan Celali Hoca idi. Biz o çocuğu ilk anda Celali Bey'in oğlu sandık ve Celali Bey'e oğlunun hangi okulda okuduğunu sorduk. Celali Hoca, o çocuğun oğlu olmadığını, Atatürk Orta Okulu öğrencisi olduğunu ve bu öğrencinin caminin misafiri olduğunu söyledi. Celali Hoca, durumu sonra da izah etti.

Manisalılar bilir, bin dokuz yüz seksenli yıllarında Molla Şaban Camii civarında tek katlı yer evleri bulunuyordu. O yıllarda bu mahalle de imar planı gereği hızlı bir yapılaşmaya uğradı. Bu yer evleri müteahhitlere verilmeye başlandı. İşte böyle evlerden birinde arkadaşları ile kiracı olarak kalan Fatih, evleri müteahhite verince Çocuklar evden çıkmış, müteahhit de yeni bina yapmak için evi yıkmış. Fatih'in arkadaşları akrabalarının yanına sığınmış, fakat Fatih'in gidecek yeri olmayınca Fatih de camiye sığınmış. Molla Şaban Camiinin imamı Celali Bey, Fatih'i himayesine almış. Fakat Celali Hocanın evi müsait olmadığından Fatih, yemeği Celali Hocanın evinde yiyor, ama cami'de yatıyormuş.

Celali Hocayı bu davranışından dolayı tebrik ettik. Fakat on üç yaşındaki bir çocuğun koskoca camide yalnız başına kalması ve üstelik kışın üşüyüp hasta olmaması mümkün değil. Ben ve Rahmetli İsmet Bey, "Ne yapabiliriz?" diye düşündük. Çünkü bu öğrencinin camide böyle kalması ve okuluna devam etmesi de imkânsızdı.

Rahmetli İsmet Bey, öğrencinin durumundan çok etkilendi. Bu arada ben kendisine bir teklifte buldum. "Fatih'i Ahmet Tütüncüoğlu Orta Okuluna nakledeyim, Manisa Lisesi Pansiyonuna paralı yatılı öğrenci olarak yerleştirelim. Ancak öğrencinin pansiyon parasını iki okul arasında paylaşmak şartıyla!" dedim. Rahmetlinin hem okulu hem de okulunun parası çok kıymetliydi. Öğrencinin bu durumunu görünce içi sızladı, gözü yaşardı, hiç itiraz etmeden o meşhur lafı "Kolay ederiz Kadirciğim." dedi. Rahmetlinin "Kolay ederiz." lafı çok meşhurdu. Benim yanımda bu lafın anlamı ise "İpe un sermek" olarak anlaşılırdı. Ben bunu bildiğim için rahmetliye "Senin 'Kolay ederiz' değil, Celali Hocanın yanında 'tamam yarısını ben vereceğim,' diye söz ver!" dediğimde, "Hayır Kadirciğim, bu her zamanki kolay ederiz, değil!" dedi. Nitekim ertesi günü pansiyon parasının yarısını getirdi, öğrenciyi pansiyona yerleştirdik. Rahmetli, "Artık bu gece rahat uyurum." dedi.

Allah, çok sevdiği kullarını öbür dünyaya günahsız götürmek için küçük günahlarının kefareti bu dünyada ödetirmiş. Rahmetli, geçirdiği bir ameliyattan sonra son iki yılını yatakta geçirmek zorunda kaldı. Cenab-ı Hakk'ın Gafur sıfatına inanıyorum ki bu sevgili kulunu günahsız olarak yanına aldı. Allah, mekânını cennet eylesin.

Vefatından önce bir yaz günü arkadaşım Kâni İYİTÜRK'le beraber, Deva Tıp Merkezinin sahibi Üzeyir Bey'in verdiği ambulansla Sultan Yaylasına çıkardık. Sedyede akşama kadar eski günleri yâd ederek hem güldük, hem ağladık. Akşamüzeri ambulansa bindirip uğurlarken gözlerimin içine derince baktı ve "Kadir Bey, Kâni Bey, bana son iki yılının en güzel gününü yaşattınız, Allah sizden razı olsun." dedi. O bakış hâlâ gözlerimin önündedir.

Rahmetli araya girince Maldanlı Fatih'i unuttuk. Fatih de çok başarılı bir öğrenci çıktı. Ertesi yıl girdiği D.P.Y. İmtihanlarında o da lisemiz pansiyonunu parasız yatılı olarak kazandı. Okulu bitirdikten sonra askerî okula girdi. Başarıyla bitirdiği askerî okuldan sonra çok önemli dış görevlerde bulundu. Şu anda çok stratejik bir mevkide görevini başarı ile sürdürmektedir. İzinli olarak geldiğinde sağ olsun, elimi öpmeden gitmez.

Yaşadığım bu tür olayların hangi birini anlatayım bilemiyorum. Öğretmenlik, belki ilk yıllarda sıkıcı ve zor bir meslek gibi geliyor, ama yıllar birbiri ardına yığıldıkça öğretmenliğin zevkini o zaman tatmaya başlıyorsun. Şayet tekrar dünyaya gelmek nasip olsa gözümü kırpmadan yine öğretmenlik mesleğini seçerdim. Bana göre dünyanın en vefalı mesleğidir.